

Kiekviename kolūkyje išauginkime visus veršelius!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. kovo 16 d.

Trečiadienis

Nr. 22 (1403)

Kaina 15 kap.

Išsaugokime visą veršelių prieauglį

„Tarybinio pirmūno“ kolūkio nariai jau kelinti metai įprato nei vieno artelėje gimusio veršelio neišleisti iš kolūkio ribų. Visi veršeliai auginami iš visuomeninių karvių; vieni jų skiriami visuomeninei bandai papildyti, kiti — mėšai. Veršelius kontraktacijos būdu augina ir kolūkiečiai, taip, kad ir kolūkiečių karvių visi veršeliai užauga kolūkyje. Tie veršeliai, kurie turi reikiamus davinius veislei, auginami visuomeninės bandos papildymui, o visi likusieji — mėšai. Kolūkis mėšai skirtus veršelius realizuoja tik tada, kai kiekvienas jų sveria vidutiniškai po 350—400 kilogramų.

Visi veršeliai, gimę kolūkyje, šiais metais bus auginami ir „Nemuno“ žemės ūkio artelėje. Geriausia kolūkio veršelių augintoja Elena Laučienė šiais metais tiek visuomeninei bandai, tiek ir mėšai augina nemažą veršelių. Ir, reikia pasakyti, kad šią žiemą ir pavasarį gimę veršeliai iki rudens žymiai paaugės. Metų pabaigoje kolūkis, juos realizavęs, papildomai gaus apie 50 proc. visos artelėje pagamintos mėsos. Argi tai ne pulkiausios galimybės mėsos gamybai didinti? Išauginti visus veršelius — tai didžiausi rezervai, gaminant mėsą.

„Paplauti tik ką gimusi veršeli mėšai yra didelis nuostatus visuomeniniam ūkiui“, — kalba „Nemuno“ kolūkio fermos vedėjas Albinas Laučius. Tai tikra ir praktikos patvirtinta tiesa. Kiekvienam suprantama, kad šiuo metu gimę veršeliai, per vasarą šeriami pigiais pašarais, iki realizavimo laikotarpio žymiai paauga. Kolūkyje užauginti visus gimusius veršelius, tai reiškia dvigubai padidinti mėsos gamybą. O tai vienintelis ir teisingas kelias.

Jau keletą metų „Skodinio“ kolūkis atsilieka mėsos gamyboje. Negana to, kad čia neauginami visi veršeliai, gimę iš visuomeninių karvių, bet apleistas darbas ir sudarant sutartis veršelių auginimui su kolūkiečiais. Artelėje yra nemaža tokių žmonių, kurie prisidengia kolūkiečių vardu, kad tik galėtų pasinaudoti kolūkio turtais. Argi negalėtų veršelius auginti pagal kontraktaciją Uršulė Petrulienė, Liuda Kriauzlenė ir kiti? Juk jos pilnai naudoja visomis kolūkiečių teisėmis.

Išsaugoti ir auginti visus kolūkiuose gimusius veršelius yra neišsėliamas rezervas mėsos gamybai didinti. Todėl jau šiais metais turime visas galimybes žymiai padidinti mėsos gamybą.

NEIŠSENKAMI REZERVAI, NEIŠSENKAMOS GALIMYBĖS

IR LAUKININKYSTĖS BRIGADININKAS NE NUOŠALYJE

Dar neseniai pirmos brigados brigadininku pradėjo dirbti Algis Grunskys. Tačiau iš pirmųjų dienų užsirekomendavo kaip neblogas šeimininkas. Žiemą brigadininkas rūpinosi ne tik tai organizuoti trąšų kaupimą, bet ir dėjo pastangas, kad būtų užauginta kaip galint daugiau veršelių. 39 kolūkiečiai veršelius augins pagal kontraktacijos sutartis; tai kartu nemažas ir brigadininko nuopelnas.

Tikraisiais brigados šeimininkais jaučiasi kolūkiečiai Zigmas Saučiūnas, Bronius Jakutis, Povilas Balys: visuomet juos sutiksi dirbant, gausinant visuomeninį turtą.

K. Burba

P. Janonis

M. Melnikaitės v. kolūkis

KAI KADA IR OBUOLYS NUO OBELIS TOLI KRINTA

„Žalgirio“ kolūkyje karvių melžėjomis dirba seserys Elvyra ir Zina Rudokaitės. Elvyra kiekvieną dieną nuo ankstyvo ryto skuba į fermą melžti karvių, šerti jas, tvarkyti patalpas. Dėl to ir darbo rezultatai neblogi. Dabar prasidėjo karvių veršiavimo sezonas. Elvyra stengiasi visus veršelius išsaugoti, juos išauginti. Vieni iš jų bus visuomeninei bandai papildyti, o kiti — mėšai.

Visai kitaip dirba Elvyros sesuo Zina. Jai tik terūpi išvykos, kermošiai, o ne darbas. Už ją dažnai tenka dirbti mažamečiams broliui ir seseriai. Todėl ir darbo rezultatai nepavydėtini: ne visi gimę veršeliai išsaugojami, pasitaiko pieno grobstymo faktų.

Idomu, ką galvoja fermos

Dar būdamas Vl. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos abiturientu, jau buvau apsisprendęs, kad niekur kitur neisiu, kaip tik į gimtąjį kolūkį, į gamybą. Panašiai galvojo ir kiti mano draugai komjaunuoliai.

Ir štai „Ateities“ kolūkio valdybos posėdis. Mane patvirtino kolūkio kiaulių fermos vedėju. Džiaugiausi, bet darėsi be galo ir neramu: ar sugebėsiu, ar neapvilsiu kolūkiečių lūkesčių?..

Atėjęs į darbą, fermoje radau tik 65 veislines kiaules. Be to, šios kiaulės buvo senos, blogai išsivysčiusios, todėl gero prieauglio iš jų nebuvo ko tikėtis. Buvęs fermos vedėjas Bronius Kriauza neperdavė jokio dokumentelio, nes apskaita buvo visiškai apleista. Viską reikėjo pradėti iš naujo. Prispąžinsiu, pirmosios dienos buvo tikrai sunkios. Bet turėjau didelį norą dirbti, o šiaip — jokios praktikos, jokio gilesnio supratimo. Už tai stvėriasi darbo, kaip sakoma, visomis keturiomis...

Jau sausio mėnesį turėjome 44 pagrindines ir 66 vienkartinės kiaulaitės. Per pirmąjį šių metų mėnesį valstybei pardavėme 85 bekonus, o per vasarį — 24. Tik per du šių metų mėnesius pagaminome mėsos daugiau negu per praėjusių metų šešis mėnesius. Per visus šiuos metus žadame išauginti 750 bekonų, pagaminti 100 ha ariamos po 50 cent kiaulienos. Įsipareigojimams įvykdyti mes turime neišsėliamus rezervus, neišsėliamas galimybes, tik reikia dirbti.

Negalima nepaminti šauniųjų bekonų augintojų Valės Jakšienės, Veronikos Špelienės, Marcelės Kirdienės, veislinių kiaulių prižiūrėtojų Onos Petrulienės, Ksaveros Samulionienės ir kitų. Jų nuosirdaus darbo dėka mėsos gamyboje kopijame į pirmąjančių rajono kolūkių gretas.

Šiuo metu fermoje jau turime virš keturių šimtų kiaulių. Visos vienkartinės kiaulaitės iki vasario 1 d. buvo sukergtos.

Šauniai dirba ir kiti kolūkio gyvulių augintojai. Štai kad ir veršelių augintoja J. Žiūrauskienė. Jos prižiūrimi veršeliai per parą priauga po 700 ir daugiau gramų. Sekmingai stambiųjų raguočių fermai vadovauja Pranas Kirda. Kolūkyje visi gimę veršeliai auginami bandos papildymui, mėšai.

Visa tai byloja apie tai, kad mūsų kolūkyje yra visos galimybės didinti gyvulių produktyvumą, siekti, kad būtų įvykdyti ir viršyti prisiimtieji įsipareigojimai.

B. Užas

Kiaulių fermos vedėjas

«Ateities» kolūkis

JAUNIEJI STATYBININKAI

Dar vienas kitas mėnuo, ir naujoje, erdvioje Vl. Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje suskambės linksmi moksleivių balsai...

Puikiai padirbėjo mūsų šaunieji statybininkai. Štai kad ir Bronius Gaidimauskas. Jis į vidurinės mokyklos statybą atėjo dirbti pagalbinio darbininku. Dabar jis paskirtas elektromotoristu. Dirbti jam sekasi, nes jis yra baigęs Panevėžio mechanizacijos amatų mokyklą, įgytas žinias pritaiko praktikoje.

Petras Paberalis taip pat atėjo dirbti prie vidurinės mokyklos be jokios specialybės. O dabar jis — elektrikas.

Nuotraukoje: Bronius Gaidimauskas (kairėje) ir Petras Paberalis.

J. Puožo nuotr.

vedėja Stasė Trumpickienė? Išskėstomis rankomis. Bet Juk kolūkyje dar žymi dalis dabar, žiemą, agronomė jau gimusių veršelių neauginami. „neranda“ darbo: mažai rodosi fermose, nesidomi gyvulių šėrimu, raciono sudarymu. O apie veršelių auginimą, jų kontraktavimą net nepagalvoja. Bet gi, agronomė, ar jūs nesuinteresuota,

Agronome, ar jūs nemėgstate pieno, mėsos?

Baigė mokslą ir grįžo į kad ir jūsų kolūkyje būtų gimtąjį kolūkį jau agronomė daug pieno, mėsos?

Aleksandra Vanagaitė. Mes, kolūkiečiai, ją sutikome su „Neries“ kolūkis

J. Valiukas

Kovo 8 d. Didžiųjųose Kremliaus rūmuose buvo įteikti Tarybų Sąjungos ordinarai ir medaliai didelei grupei moterų, kurioms suteikti garbingi vyriausybinių apdovanojimų minint 50-ąsias Tarptautinės moters dienos metines.

Socialistinio Darbo Didvyrių vardai suteikti ir Lietuvos TSR moterims L. STELMOKIENEI, O. BAGDONAITEI, A. AVERLINGIENEI, O. STANŽIENEI, S. VITKAUSKAITEI ir Z. MOTIEJŪNIENEI.

PARTINĖ PROPAGANDA ŠIUOLAIKINĖSE SĄLYGOS

Kiekvienam žmogui, dirbančiam propagandinį darbą, o taip pat visiems ideologinio fronto darbuotojams tenka dažnai susimąstyti. Reikia iš pagrindų pagerinti partinę propagandą. Kas daroma partinei propagandai pagerinti man priskirtuose kolūkiuose, aš ir noriu pakalbėti, pasidalinti mintimis.

Naujo, socialistinio gyvenimo tikrovė, laimėjimai, kuriuos paskutiniaisiais metais pasiekė tarybinė šalis, vystydama pramonę, žemės ūkį, mokslą, kultūrą, stebina visą pasaulį. Nepaliaujamai kyla darbo žmonių gerovė. Tas turi milžinišką teigiamą reikšmę, auklėjant darbo žmones komunistinių idėjų dvasia.

Apie tai dabar ir mūsų kolūkiuose liudija pati gyvenimo tikrovė. Yra ko pasimokyti iš „Alizavos“ kolūkio komunistų, partinės organizacijos darbo, kuri tikrai dirba naujoviškai. Čia partinė propaganda įgauna vis naujas ir naujas darbo formas, atsisakoma nuo senų šablonų. Kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Jonas Valeška pats visapusiškai išsilavinęs. To jis reikalauja ir iš visų komunistų. Kolūkio komunistai ir sudaro tą darbo branduolį, iš kurio ir plinta partinė propaganda.

Kaip, konkrečiai, čia dirbama? Visų pirma didžiausias dėmesys skiriamas kolūkio gamybininkams, paprastam žmogui — visų gėrybių kūrėjui. Vyresniojo amžiaus paprasti kolūkiečiai yra geriausi buržuazinės santvarkos, buržuazinio gyvenimo būdo demaskuotojai. Jų mintys — konkretūs faktai iš vietos gyvenimo — apibendrinami geriausiai išsilavinusių komunistų. Su šia medžiaga yra supažindinami visi kolūkiečiai, ypač jaunimas. Argi nepergalingas naujo gyvenimo laimėjimas, jog mūsų apylinkėje visai išnyko neraštingumas, visi kolūkiečiai skaito spaudą, beveik kiekvienoje šeimoje yra radijas, dviračiai, motociklai? Apylinkėje neliko lūšnų, kuriose anksčiau gyvendavo vargingi darbo valstiečiai.

Gerl propagandistai yra kolūkiečiai Povilas Medelinskas, Steponas Šidlauskas, Romas Vogulys. Jie patys, būdami geriausiais gamybininkais, yra nepamainomi partinio žodžio skleidėjai. Žinoma, norint mokyti kitus, reikia ir patiems daug mokytis. Šie draugai, neskaitant politinės savišvietos, dar moko partijos istorijai studijuoti ratelyje.

Dabar pats gyvenimas stiprina komunistinės ideologijos naujuosius laimėjimus. Paimekime, pavyzdžiui, kad ir „Naujo gyvenimo“ kolūki. Čia jau daug žmonių dirba su vidu-

riniuojų išsilavinimu. Dabar jie ne tik gerai propagandininkai, bet, būdami visapusiškai išsilavinę, daug prisideda ir prie partinės propagandos gerinimo kolūkyje. Aukšta kolūkiečių kultūra suduoda vis naujus ir naujus smūgius buržuazinei ideologijai.

Išaugo partinė organizacija „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje. Paskutiniu laiku čia į partiją priimti geriausi gamybininkai, kartu ir agitatoriai zootechnikas Bronius Giečiauskas, mechanikas Vilius Jasinskas, šoferis Viktoras Prokofjevas. Šioje artelėje pagrindinė komunistų, nepartinų aktyvistų mokymosi forma yra politinė savišvieta. Tai gerai. Bet man ir kolūkio partinės organizacijos sekretoriui Broniui Grybauskui tenka tam tikra kaltė, jog mes nevisuomet kontroliuojame, kaip komunistai mokosi, kaip visapusiškai lavinasi. Mes turime nepaliaujamai skiepyti kolūkiečiams kolektyvizmą ir darbštumą, socialistinį internacionalizmą ir tarybinį patriotizmą, kilnius naujosios visuomenės moralės principus. Reikia prisiminti, kad praeities atgyvenos žmonių sąmonėje dar galutinai nepašalintos. Mes turime kovoti už socialistinio turto apsaugą, nukreipti visą ugnį prieš biurokratizmą, kyšininkavimą, spekuliaciją, girtuokliavimą, chuliganizmą. Tai svertimi reiškiniai mūsų socialistinei santvarkai.

Bronė Taraškevičienė
LKP rajono komiteto instruktorius

Baltijos laivų statykloje racionalizatoriai ir novatoriai pernai pateikė daugiau kaip tūkstantį pasiūlymų. Dauguma jų įdiegta į gamybą. To dėka sutaupyta apie 2,5 milijono rublių. Esant daug racionalizacinių pasiūlymų, įmonėje įrengtas specialus bandomasis baras.

Nuotraukoje: bandomojo baro šaltkalvis Bronius Mackevičius surenka pusautonatinį sriegių įplovimąms.

V. Rupšlaukio nuotr.

ŽINGSNIS ŽENGTAI PRIEKI

Diena puiklausia. Saulės daugiau išauginta grūdų, Misianaitė, Leonas Dešris — nors ir riešukučiomis pagaminta mėsos, pieno. ir Elena Dešrienė. Iš kiekvieno karvės kolūkyje vidutiniškai primelžta pernai po 2700 kg pieno.

[darbo prezidiumą išrenkanti geriausi kolūkinės brigadoje, kuriai vadovauja gamybos žmonės: Albina ja Jonas Seinauskas, iš Vogulienė, Jonas Vogulys, kiekvieno ha gauta po 850 Jonas Seinauskas ir kt. centnerių žaliųjų masės. Kolakio pirmininkas Juo- Šiais metais kukurūzais bus žas Staugaitis padarė atapsėta dvigubai didesnis plotas. Be abejo, tai prisidės prie tolesnio pieno ūkio gerinimo. Gerai padirbėjo dirbėta gerai. Kur kas karvių melžėjos Boleslava

Praėjusiais metais „Naujo gyvenimo“ kolūkyje padirbėta gerai. Kur kas karvių melžėjos Boleslava

Atkaklumas

Dar negreit išauš rytas. Laukai ir kloniai, miškai ir girios — visa gimtoji žemė dar skendi priešaušrio tamsoje. Tik kai kur suspindi vienas kitas vienišas žiburėlis.

Per gilų pusnyčią numintu takeliu skuba mergina. Įraude skruostai, spindinčios akys, žvali eisena — viskas dvelkia jaunatve ir grožiu. Akvilė Žiaunytė pamėgo nelengvą melžėjos darbą dar būdama visai jaunutė, prieš septynerius metus. Kai ji pirmą sykį pasirodė fermoje, truko ir patyrimo, ir žinių, o ir fermoje nebuvo jokios tvarkos. Labiausiai merginą jaudino tas faktas, kad laikas nuo laiko fermoje vis pasitaikydavo pieno grobstymų, nebuvo kontrolės, apskaitos. Tai matydama, mergina labai nusivylė.

— Bėgsiu ir aš iš fermos, — kalbėjo nusiminusi melžėja. — Negaliu taip ilgiau... Negaliu!

— O tu nebijok sunkumų, dirbk, kovok, — guodė draugės jaunąją melžėją.

Ir Akvilė pasiliko. Ėmėsi darbo visomis jėgomis. Bėgo mėnesiai, slinko metai, nesąžiningus žmones keitė sąžiningi, nyko blogybės, o dabar fermoje visai kita tvarka. Gyvuliai žiemoja šiltai, šiltai; melžėjos aprūpintos darbo chalatais; yra poilsio kambarys, kuriame šilta, švaru, groja radijas; ant stalo — laikraščiai ir žurnalai. Po darbo malonu pailsėti, paskaityti, pasidalinti darbo patyrimu. Už tai poilsio kambarys niekad nebūna tuščias. Visos melžėjos lanko agrozootechnikos kursus, gilina žinias. Joms vadovauja kolūkio agronomė Filomena Tamošiūnaitė.

Akvilė Žiaunytė prižiūri 14 karvių. Iš kiekvienos jų per praėjusius metus ji primelžė po 2200 kg pieno. Gerai dirba ir jos draugės melžėjos Albina Indriliūnienė, Stasė Maskvytienė. Šiais metais melžėjos pasizadėjo iš kiekvienos karvės primelžti ne mažiau kaip po 2500 kg pieno.

... Štai ir karvių ferma. Akvilė dar labiau paspartino žingsnį. Tarpdury sutiko besišypsantią Indriliūnienę.

— Labas rytas! — pasisveikino.

Taip prasidėjo darbo diena, kova už septynmečio planų įvykdymą.

B. Šarkelytė

„Vienybės“ kolūkis

Komjaunuoliai — partijos pagalbininkai

Pirmieji didingojo septynmečio metai buvo lyg ir egzaminas mūsų komjaunuoliams, sprendžiant konkrečius ūkinius klausimus. Dar aktyviau rajono komjaunuoliai ir jaunuoliai įsijungs metais auginti kukurūzus 40 ha į gamybą šiais, antraisiais septynmečio metais, ypatinai po mažiau kaip po 400 cent žaliųjų masės. O tai pasiekti pilnais įvykusio Lietuvos Komunistų partijos XII suvažiavimų.

Neseniai įvyko Lietuvos LKJS rajono komiteto plenumas, kurio dalyviai plačiai apsvaistė rajono komjaunimo organizacijų uždavinius, įgyvendinant Partijos XII suvažiavimo nutarimus, o taip pat dėl raudonųjų kampelių įsteigimo prie kolūkių gyvulininkystės fermų.

Metai iš metų rajone vis labiau plečiami kukurūzų pasėlių plotai. Pirmosiose šios vertingos pašarinės kultūros augintojų gretose turi būti visur komjaunuoliai. Reikia pasiekti, kad kukurūzai visur būtų auginami tik mechanizuotu būdu, kad visos grandys gautų gausų derlių. VLKJS CK VII plenumas išskėlė uždavinį — jaunimo jėgomis išauginti ne mažiau kaip pusę visų kukurūzų. Gražų pavyzdį šiais

me darbo bare parodė „Uoginių“ kolūkio komjaunuoliai ir jaunuoliai. Jie įsipareigojo šiais metais auginti kukurūzus 40 ha plote, iš kiekvieno ha gauti ne mažiau kaip po 400 cent žaliųjų masės. O tai pasiekti pilnai įmanoma, jei kukurūzų augintojai sukaups reikiamą kiekį vietinių trąšų, jomis patreš kukurūzų sėjai skirtas dirvas. Kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius Regina Matulytė tvirtai tiki, kad komjaunuoliai savo žodį garbin- gai ištesės. Stropiai ruošiasi kukurūzų auginimui taip pat „Lėvens“ kolūkio komjaunuoliai. Sekretoriumi čia išrinktas Viktoras Žukauskas. Nelieta nuosalyje ir Mičiurino vardo kolūkio komjaunuoliai, jaunuoliai, kur sekretoriumi dirba Birutė Baranauskaitė.

Komjaunimo rajono komiteto sekretorius A. Bočiulis kritiko- vo ir tas komjaunimo organizacijos, kurios dar silpnai ruošiasi kukurūzų auginimui. Kuo galima pateisinti „Pakupio“ kolūkio komjaunimo organizacijos

Misianaitė, Leonas Dešris ir Elena Dešrienė. Iš kiekvienos karvės kolūkyje vidutiniškai primelžta pernai po 2700 kg pieno.

Sėkmingai plečiamas ir kiaulių ūkis. Nuosirdžiai dirba kiaulių augintojos Valė Vitkevičienė, Bronė Misianienė, Janė Davidonytė.

Griežtos kritikos susilaukė buvęs paukštininkas Bronius Čiučkis, kuris grobstė pašarus — pas jį buvo rasta daugiau kaip 400 kg miežių ir kviečių.

— Ir ne vien tik jis grobstytojas, bet ir šiaip visoks kenkėjas, kerštautojas, — kritikavo Čiučkį kolūketis Vytautas Babickas. — Mūsų kolūkyje neturėtų būti tokių žmonių!.

Ir čia, pritariant visiems kolūkiečiams, buvo nuspręsta B. Čiučkį pašalinti iš kolakio.

Taip pat griežtos kritikos susilaukė galvijų fermos vedėjas J. Bratėnas, kuris yra baigęs vidurinę mokyklą, bet dirbti nesistengia. Buvusi klubo-skaityklos vedėja Palma Indriliūnaitė irgi daugiau dykinėjo negu dirbo. Paskutiniu laiku išdūmė lengvos duonos iškoti į Kupiškio miestą.

Per praėjusius metus kolūkyje pastatyti garažai, grūdų sandėlis, daržinė, o šiais metais kolūkiečiai yra pasiryžę pastatyti 80 vietų tipinę karvėdę. Praėjusiais metais kolūkis gavo 733 000 rb pajamų.

„Naujo gyvenimo“ kolūkio kolūkiečiai žengė neabejotiną žingsnį į priekį.

VI. Puožas

sektorių Jadvygą Miliūnaitę, „Ateities“ — Bronių Užą, „Byčių“ — Aldoną Motiejūnaitę, „Adomynės“ — Genę Budreikaitę, kur komjaunuoliai, jaunuoliai įsipareigojo auginti kukurūzus tik... 2 — 3 ha plote? Argi ne gėda šių kolūkių komjaunuoliams prieš pagyvenusius kolūkiečius su tokiais įsipareigojimais? „Mituvos“ kolūkio žemės ūkio specialistas Janina Eidukonytė, „Mūsų rytojaus“ — Danė Buzaitė yra taip pat ir pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriai. Tačiau ir jos mažai rodo iniciatyvos ruošiantis kukurūzų auginimui.

Didelį vaidmenį mūsų rajono komjaunuoliai, jaunimas atlieka ruošiant vietines trąšas, jas kompostuojant. O sumanus vietinių trąšų panaudojimas tai ir yra gausaus derliaus pagrindas. Mičiurino vardo kolūkio komjaunuoliai, jaunimas paruošė ir išvežė į laukus 5896 t, „Uoginių“ kolūkio — 3400 t, „Noriūnų“ — 3000 t vietinių trąšų.

LLKJS rajono komiteto sekretorius Zina Varkalytė plenumo dalyviams papasakojo, kaip geriau įrengti prie gyvulininkystės fermų raudonuosius kampeles, pasidalino įspūdžiais, kuriuos patyrė nuvažiavusi į Ramygalos rajoną pažiūrėti, kaip ten įrengiami raudonieji kampelei.

Plenumo taip pat kalbėjo LKP rajono komiteto sekretorius A. Sagulinas. Plenumas priėmė atitinkamą nutarimą.

B. Strolla

STALINO
KELIU

KORESPONDENTO

DARBO PLANAS

Artėja antrųjų septynmečio metų pavasaris—atsakingiausias metų laikas. Apie ką, draugai korespondentai, rašysime per kovą — pirmąjį pavasario mėnesį?

Balandžio 22 dieną sukanka 90 metų nuo Vladimiro Lenino gimimo dienos. Visų kolūkių, organizacijų, įmonių, įstaigų kolektyvai ruošiasi paminėti įžymiąją datą. Apie tai ir rašykite redakcijai savo laiškuose.

Viena kita savaitė, ir jūsų kolūkyje prasidės lauko darbai. Ar jau viskas padaryta, kad nors ir šlandieną būtų galima išeiti į laukus, pradėti pavasario darbus? Ar jau paruošta sėkla? Vis daugiau ir daugiau mechanizatorių užbaigia technikos remontą. Parašykite apie tuos, kurie pirmąją, nepamirškite ir atsiliekančiųjų.

Rajono kolūkių žemdirbiai išpareigojo septynmetį įvykdyti per penkerius metus, žymiai padidinti laukų derlingumą. Be abejo, jūsų kolūkiuose, brigadose kaupiamas mėšlas, srutos. Šioms trąšoms papildyti naudojamos durpės. Kas daroma, kad šių trąšų būtų sukaupta dar daugiau?

Rašykite, kaip dirba jūsų kolūkyje gyvulininkystės darbuotojai, vykdamie istorinius TSKP Centro Komiteto gruodžio Plenumo nutarimus, didinant žemės ūkio produktų gamybą. Kas daroma, kad ir ne ganlavos laikotarpiu nemažėtų visuomeninių karvių produktyvumas, būtų užauginama daugiau bekonų; ar auginami visi versellai?

Taip pat laukiame laiškų tautų draugystės, darbo žmonių komunistinio auklėjimo, antireligiškumo ir kitomis aktualiomis temomis. Neužmirškite mokyklų, kultūrinio gyvenimo darbo barų. Kiekviename laiške parašykite pilną savo vardą, pavardę, tėvo vardą, tikslų adresą. Svarbiausia, kad kiekviename laiške atsispindėtų žmogus — visų gėrybių kūrėjas.

„Stalino keliu“ redakcija

KADA BALTA, GIEDRIAMS—JUODA

Mėgsta, oi moka Juozas ir Šių burtų paslaptį, kaip iš Jonas Giedriai iš Puzonių juodo padaryti baltą, iš dviejų kaimo pasiginčyti. Žiūrėk, jų priesodybinių sklypų — jiems sakyk juoda, būtinai sakys balta. Bet dabar su jais nesiginčysime, o trumpai pasakosime, kaip Giedriams mėgsta pataikauti kolūkio pirmininkas Vytautas Vilėniškis ir net Adomynės apylinkės Tarybos pirmininkas Vladas Narkevičius. Giedriai minimus vadovus greičiausiai įtikino, kad jie turi ne du priesodybinius sklypus, bet vieną. Visi kolūkiečiai žino, jog Giedriai gyvena vienoje troboje ir valgo iš vieno puodo. Jų tvartuose yra net keturi galvijai, pulkas avių. Bet, matyt, ir šiuo reikalu jie įtikina kolūkio vadovus, kad gyvulių yra perpus mažiau.

„Bugailiškių“ kolūkis

LENINGRADAS. Kirovo gamyklos dirbančiųjų kolektyvas su naujomis darbo dovanomis sutinka Vladimiro Lenino 90-ąsias gimimo metines. Didelių laimėjimų pasiekia pilno lydytojai. Jie išpareigojo balandžio 22 duoti virš plano šimtus tonų metalo. Pilno lydytojai savo duotąjį žodį įrodo darbais. Pirmųjų gretose pažymėtinas pilno lydytojas A. A. Maslakovas. Nuotraukoje: pilno lydytojas A. A. Maslakovas.

P. Fedotovo (TASS'o) nuotr.

Iš vienos dienos pašto

Sugrįžęs iš kursų, „Juodpėnų“ kolūkio III laukininkystės brigados brigadininkas Alfonsas Petrulis tuoj iš pirmųjų dienų stvėrėsi darbo. Visos jėgos dabar nukreiptos į organinių trąšų sukaupimą. Iš tvartų išvežtas mėšlas sukraunamas į dideles krūvas ir arkliais minamas. Gerai padirbėjo traktorininkas Vl. Balyš, kolūkiečiai F. Kukenys, A. Adomėlis, J. Breskus, S. Skemundris, Vl. Kaulakys, H. Raugalė ir kiti.

K. Kuliukas

— O! Štai ir mūsų linksmoji laiškanėšė! — pasitinka savo laiškanėšę G. Snarskytę „Pyvesos“ kolūkio kolūkiečiai.

Iš tiesų, Snarskytė — linkma, darbšti, mylinti savo darbą mergina. Nebuvo dienos, kada ji neaplankytų savo prenumeratorių, nenuneštų laikraščio ar laiško. O ne retai laiškanėšė, atlikusi savo tiesioginį darbą, padeda kolūkiečiams: tai, žiūrėk, surinkusi pinigų, už radijus sumoka arba vaistų ligoniui atneša. Už tai ir gerbia ją kolūkiečiai.

A. Zapeikis

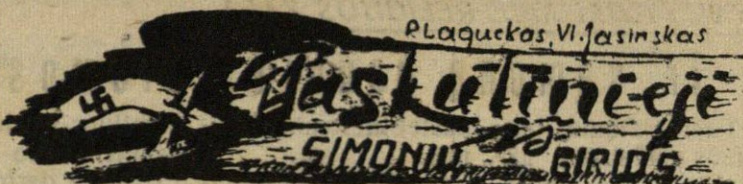
Iš pirmo žvilgsnio sandėlininko darbas atrodo visai nesunkus, nėra jokios atsakomybės: tik užrakinti duris — ir švilpauk. Tačiau taip nėra. Pažiūrėkime, kiek darbo turi Adomas Tučius. Tai jis vieną dieną valo javus, tai vėl vėdina patalpas... Už tai grūdai kaip auksas žvilgai!

V. Noreika

„Vedrupio“ kolūkis

Dar būdamas Tarybinėje Armijoje, Povilas Gudas, grįžęs į gimtinę, svajojo dirbti traktorininku. Ir tikrai, jo svajonės išsipildė. Dabar jis — „Skodinio“ kolūkio traktorininkas. Šiuo metu Povilo traktorius jau atremontuotas ir nors šiandien gali išeiti į laukus, pradėti sėją. Be to, jis dar mokosi Kupiškio MMS elektros monteriu, kad dar daugiau būtų naudingas gimtajam kolūkiui. Povilo Gudo pavyzdžiui reiktų pasekti ir kitiems „Skodinio“ kolūkio jaunuoliams, kaip Leonui Žasiniui, Jonui Petruliui, kurie, atlikę karinę tarnybą Tarybinėje Armijoje, vengia darbo.

D. Užytė

(Tėsinys. Pradžia 1959 m. Nr. 99(1379).

—71—

Išlėjęs paklausi, ar jie visi miega, uždegsi lempą. Aišku? — Galėsiu nuvesti, vistiek aš jau žadėjau po vienos kitos dienos juos palikti...

Leitenantas nusisypso. Banditas kalba toliau, lyg jam liežuvį kas būtų atrišęs:

— Vistiek jau viskas prakišta. O aš ir jaučiau, kad taip bus...

Netoli sodybos leitenantas įsako banditui nutilti. Paruošę rankoje automatus, leitenantas Pužys ir liaudies gynėjas nuseka pasikui banditą. Priemenės durys neužšautos. Prieš atverdamas duris, leitenantas įsako subėgusiems liaudies gynėjams kiek begalima akyčiau stebėti trobą ir kitus pastatus. Paskui perspėja banditą:

— Jeigu bandysi bet koku ženklu įspėti banditus, mirsi pats pirmas...

— Nors triūbom triūbyk — nepažadinsi...

Banditas atidaro duris ir, lydimas Pužio ir dviejų liaudies gynėjų, įeina į vidų. Akla tamsa ir mirtina tylą ima stingdyti kraują. Banditas atidaro antras duris. Iš vidaus muša biaušius naminės degtinės tvaikas. Pužys pajunta, kad staiga banditas sustoja. Tačiau šaltas automato vamzdis jį ir vėl tuoj išjudina.

— Ar visi miegat? — sugriaudžia tyloje bandito balsas.

Tylu. Niekas neatsako. Tik girdėti tamsoje kažkur girtas kriokimas.

—72—

— Dek lempą, — sušnibžda banditui į ausį leitenantas.

Banditas suieško kišenėje degtukus ir vieną iš jų užbrėžia. Jo šviesoje ginkluoti vaikinai įžiūri kriokiantį, įbedusį į stalą nosį, banditą. Kiti du, nuvirtę skersai lova, ramiausiai irgi pučia visomis dumplėmis. Automatinis šautuvas ir du automatai, atremti į sieną, blykstelį visomis savo metalinėmis dalimis. Leitenantas tuoj pat vienam iš liaudies gynėjų gestu parodo, kad eiti prie ginklų ir saugotų juos. Po to uždegama lempa. Ir tuoj pat į trobą sueina dar trys liaudies gynėjai. Kiti nuskuba į kitą trobos galą kelti šeimininkų.

— Gal kelsies, juk jau pakankamai prisiuliavojai! — žadina į stalą įsikniaubusių banditų gaujos vadą Viktorą Sabaliauską („Kirvį“) leitenantas.

Tačiau ir Sabaliauskas, ir kiti du taip buvo nusileję, jog atgavo sąmonę tik atsiradę kalėjime. Ir taip dainelė buvo sudainuota.

„Eskimo“ galas

Sučirškė telefonas.

Stambus, pagyvenęs vyras pakilo nuo stalo ir pakėlė ragelį.

— Kapitonas Snakinas klausos...

— Šimonių girioje aptiktas bunkeris, — skambėjo ragelyje sužadintas balsas.

— Kokiam rajone?

—73—

— Apytikriai ten, kur susikerta Anykščių, Kupiškio ir Rokiškio rajonų ribos...

Po valandėlės nuo Anykščių miesto dvi automatinos jaunų, ginkluotų vaikinių jau dūmė Šimonių girios link. Apklaussinę vietinius gyventojus, leitenantas Karakauskas kapitoniui raportavo:

— Yra žmogus, kuris parodys bunkerį... Kad jame šiuo metu slepiasi banditai, abejonių nėra. Galvydžių kaime mergina Janė Valevičiūtė ir Plikiškių kaime Bronė Karvelytė su kažkokiu vyru, kuris vietiniams gyventojams nepažįstamas, praėjusią naktį vaikštinėjo po kaimą ir ieškojo naminės degtinės... Iš to sprendžiant, bunkeris negali būti tuščias...

— O kas tos merginos?

— Iš visko sprendžiant, atrodo, meilužės, bendrininkės...

Buvo popietė. Dulkę skvarbus lietus. Vadovaujami kapitono Snakino, vyr. leitenanto Dombrovskio ir leitenanto Karakausko, apsiginklavę automatais ir kulkosvaidžiais, vyrai patraukė į numatytą rajoną. Pirmos dvi valandos jokių rezultatų nedavė. Kai kas jau bandė abejoti gautomis žiniomis.

(B. d.).

**STALINO
KELIU**

3 psl. 1960 m. kovo 16 d.

Ir samone gaubia sutemos

Tirštos žiemos sutemos palengva užgaubia Kupiškio miestą. Tamsia gatvele bažnyčios link skuba visiškai jauna pora. Merginos rankose kūdikis. Vaikūnukas nuolat dairosi į šalis, atrodo, kad jis kažko bijosi sutikti, kažko neramus. Pagaliau jie pasuka į šventorių ir greit dingsta bažnyčioje.

— Kūmai! Ale kiekie jaunučiai... — stebisi davatka, nulydėdama juos viską greit

pastebinčiomis akimis.

— Kur tau nebus jaunučiai, juk čia moksleiviai... — aiški na savo draugei kita. — Ogi aš abu pažįstu. Vienas tai Algis Vaitiekaitis, o anas — Meris. Vieni tai Algis Vaitiekaitis, o anas — Meris. Vieni tai Algis Vaitiekaitis, o anas — Meris.

Bažnyčioje ilgai jie neužtrunka. Nesunku kunigui pakrikštyti vaiką. O kūmams dar lengviau savo krikš-

tavaklio vardu atsidėti velnio ir visų jo blogų darbų.

Ir štai kūmai vėl rogo, vėl dumia visomis išgalėmis. Algis jaučiasi dabar jau tikru vyru. Tik Birutė, giliai susimąsčiusi, nuolat bailiai žvalgosi į šalis. Neramumai, o dar labiau graužia gėda: juk ji apgavo save, savo draugus moksleivius... Jie abu apgavo, juk jie tarybiniai moksleiviai!

Pagaliau Čiuliepos troba. Kūmai iškilmingai žengia į vidų.

— Na, ir turėjome gėdos, kad kas nors nepamatytų, — lengviau atsikvėpusi, sako Birutė.

— Niekas, — nutraukia ją Algis, — svarbiausia, turim krikštavai. Nuo velnio uodegos atsirišome, štai kas geriausia! — režia lyg iš rašto nei degtinės, nei rekūmas ir trenkia ant ligijos.

A. Beržinytė

Birutė lrgi neatsilieka — jos rankose dovanos. Troboje visi pagyvėja. Tostai, kalbos, juokas, daina — kaip ir pridera krikštynose, tačiau kūmai vistiek kažko vis neramūs...

Laukus visiškai apgaubia sutemos. Argi tokios pat sutemos gaubia Algio ir Birutės samonę? Ne, nesinori tikėti, kad tarybinis moksleivis, kurį auklėja ateistai — mokytojai, tikėtų davatų ir kunigų išgalvotais prietarais. Algis ir Birutė apgauti! Juos apgavo, suviliojo, prikaltė...

Dar daugiau, jie gavo pinigų, kad pirktų net degtinę... O ir nuo stikliuko neturėjo teisės atsakyti. Ką gi, matyt, bažny-

tininkai galvoja ir tikisi juos įtraukti į savo kompaniją, tačiau negali būti ir neuoodegos atsirišome, bus! Tarybiniam moksleiviui nereikia nei degtinės, nei rekūmas ir trenkia ant ligijos.

Atviras laiškas tėvui

Nežinau, gal būt, todėl, kad tik dabar aš supratau, kas yra gyvenimas, aš kreipiausi į redakciją, prašydamas išaiškinti gana keistą klausimą: ar aš turiu tėvą ir ar privalau jį gerbti? / tokį klausimą pats neradamas atsakymo, kreipiuosi į laikraščio skaitytojus — atsakykite man.

Tai buvo seniai. Atsimeni, tėve, kai palikai mus mažus? Dar ir dabar man ausyse skamba pasakyti Tavo žodžiai:

— Sudiev, žmonele, užteks mums žmones juokinti. Aš tau palieku viską... — ir emė vardinti viską, pradedant nuo šaukšto ir baigiant manimi ir sesute. — Bak laiminga...

Ir Tu matei, tėve, kaip sunkiai dirbo motina: bėgo, griuvo, kėlėsi ir vėl ejo, kad mes būtume sotūs, kad tik gyventume, džiaugtumėms ir būtume laimingi. Ir mums nieko netrūko, mes galėjome mokytis, mes turėjome gerą, labai gerą motiną. Tačiau Tu kiekviena proga iš jos juokelsi, Tu, matyt, nesijaudinai, kad ji vargsta, kankinasi... Tu tikėjaisi, kad greit ji mirs, ir Tau liks namai, ir vėl juose galėsi gyventi, tik, žinoma, ne su mūsų mama, bet su savo „jaunąja žmona“...

Norėdavau sutikti Tave, tikėdamasis, kad gausiu nors kibirkstėlę tėviškos meilės, žiūrėdavau į Tave lyg vargšas, prašydamas išmaldos, bet Tu buvai kurčias ir nebylys, kaip ir kiekvienas žemėje akmuo.

Daug nužydėjo pavasarių, gyvenimas pamazū atėjo į savo vagą, laikas išgydė padarytas žaizdas. Dabar matau, kad Tu, tėve, norėtumei susitikti su mumis. Bet ši kartą, atleisk, mes priversti pagalvoti. Per daug gyvi tie kraupūs prisiminimai, per daug gyvos motinos ašaros!..

Skaitytojau, atsakykite man: turiu aš tėvą, ar ne? Ir Tu, tėve, prabilk! Lai pasiklauso žmonės. Juk dar ir dabar yra vienas kitas toks tėvas...

Tavo sūnus — Vidmantas Jakšys

Kupiškis, J. Janonio g-vė Nr. 9

ŽINIOS apie pieno gavybos socialistinių įsipareigojimų vykdymą rajono kolūkiuose

už 1960 m. kovo mėn. I dekadą (litrais)

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Primelžta pieno iš I karvės		Užimamoji vieta
		per dekadą	per vieną dieną	
1	„Adomynė“	21,3	2,1	21
2	„Alizava“	38,3	3,8	*0,8 7
3	„Antašava“	17,6	1,8	*0,3 28
4	„Ateitis“	26,1	2,6	-0,1 17
5	„Ažalynas“	18,7	1,9	*1,3 25
6	„Aukštaičiai“	27,9	2,8	*0,4 15
7	„Aukštupėnai“	13,9	1,4	-0,7 38
8	„Aušra“	23,4	2,3	*0,3 18
9	„Byčiai“	35,9	3,6	*0,3 9
10	„Bugailiškiai“	27,0	2,7	*0,4 16
11	„Gegužės Pirmoji“	52,2	5,2	*0,3 2
12	„Juodpėnai“	18,6	1,9	*0,3 26
13	„Laisvė“	28,7	2,9	— 14
14	„Lėvu“	11,7	1,2	*0,1 40
15	„Lukonys“	17,3	1,7	*0,1 29
16	M. Melnikaitės v.	17,1	1,7	*0,3 30
17	Mičiurino vardo	20,8	2,1	— 42
18	„Mitava“	8,4	0,8	-0,4 24
19	„Mūsų rytojus“	14,9	1,5	-0,2 37
20	„Naujas gyvenimas“	42,9	4,3	*0,4 6
21	„Nemunas“	47,6	4,8	-0,3 4
22	„Neris“	43,4	4,3	*0,1 5
23	„Noriūnai“	16,1	1,6	-0,5 36
24	„Pakupys“	22,0	2,2	-0,2 20
25	„Palanga“	20,8	2,1	— 23
26	„Pergalė“	36,8	3,7	— 8
27	„Pirmoji vaga“	16,3	1,6	-0,3 35
28	„Pirmūnas“	21,2	2,1	*0,3 22
29	„Pyvesa“	6,9	0,7	-0,3 43
30	„Sakalas“	32,4	3,2	-0,2 10
31	„Salamiestis“	32,2	3,2	— 11
32	„Skodiny“	16,4	1,6	*0,2 34
33	„Šetekšna“	48,2	4,8	*1,3 3
34	„Šviesa“	22,4	2,2	-0,1 19
35	„Švyturys“	10,9	1,1	-0,1 41
36	„Tarybinis pirmūnas“	74,4	7,4	*0,1 1
37	„Tiesa“	13,3	1,3	-0,4 39
38	„Uoginiai“	16,9	1,7	*0,6 32
39	„Vėdrupys“	31,9	3,2	*0,4 12
40	„Vėžionys“	16,9	1,7	— 33
41	„Vienybė“	18,6	1,9	*0,4 27
42	„Žadeikiai“	31,8	3,2	-0,5 13
43	„Žalgiris“	17,1	1,7	-0,1 31

Viso rajone: 25,1 2,5 *0,1 —

* daugiau
- mažiau

CSV rajono inspektorius

Čekoslovakijos respublikoje trečiojo penkmečio pabaigoje — 1965 metais — pradės veikti sintetinio kaučiuko gamykla netoli Kralupos miesto (Pragos šalis). Darbininkai ir technikai visomis išgalėmis stengiasi užbaigti statybą pirmo laiko. Nuotraukoje: mūrininkai Ghaluna ir Slavikas kloja pamatus vietinei šiluminei elektrinei.

J. Tachezio (Čekoslovakijos telegramų agentūra) nuotr.

STALINO HELIU

4 psl. 1960 m. kovo 16 d.

Rajono MOKYKLOSE

ANTROJO TRIMESTRO REZULTATAI

Alizavos vidurinės mokyklos moksleivių pirminė komjaunimo organizacija atvira susirinkime apsvairstė antrojo trimestro rezultatus.

Antrajame trimestre mokslo pažangumas žymiai pakilo. Jeigu pirmąjį šių mokslo metų trimestrą bendras moksleivių mokymosi pažangumas buvo 72 proc., tai šiame — 80,74 proc. Ypač daug ir kruopščiai padirbėjo X klasės moksleiviai. Jie trimestrą baigė be dvejetų. Tos klasės pažangumui pakelti žymų vaidmenį suvaidino klasės komjauniniai: nuosirdi, draugiška pagalba vienas kitam, reiklumas sau ir draugams padėjo likviduoti nepažangumą klasėje.

Aukštu mokymosi pažangumu baigė trimestrą mūsų mažieji — pirmokai ir antrokai. Antros klasės pažangumas — 93,33 proc. Bendrai, geriau emė mokytis visi moksleiviai.

I. Baltrukenaitė

Alizavos vidurinės mokyklos mokytoja

Parėję į namus, mes, moksleiviai, visuo met pabarstome paukšteliams trupinių ir grūdų. Taip pat neužmirštame ir kiškių. Jiems mes parūpiname šieno ir morkų.

L. Skaburskis

Subačiaus vid. mokyklos Va kl. moksleivis

Palėvenės ryšių skyrių aplankė NORIŪNŲ septynmetės mokyklos moksleiviai, vadovaujami mokytojos V. Masilionienės. Ryšių skyriaus viršininkas A. Žebrys moksleiviams papasakojo daug ko įdomaus.

A. Pukys

Ilgai neužgesta šviesa SUBAČIAUS vidurinės mokyklos geografijos kabinete. K. Juodviršytė, V. Reisonas ir kt. geografų būrelis nariai čia gamina pavalzdumo priemones.

S. Genytė

Naudingai leidžia laiką VI. REKAŠIAUS vardo vidurinės mokyklos turistų būrelis nariai. Dabar jie susipažino su tarybine rusų literatūra ir tapyba, žiūrėjo Ermitažo paveikslus. Vasaros metu turistai žada aplankyti Leningradą.

R. Ramunytė

Tarptautinės Moters dienos minėjimas

MOKYKLOSE

ŠIMONYSE

Pranešimą apie Tarptautinę moters dieną padarius mokytojai J. Poškienei, susirinkusias Tarptautinę moters dieną. Tikrai moteris Antašavos septynmetės mokyklos moterų kolektyvo vardu pasveikino vyr. pionierių vadovė I. Dlutskienė. Pionierių draugovės vardu visas mokytojas sveikino pionierę Dauderytę.

Kiekvienas moksleivis savo mamytei įteikė kuklią dovanėlę, o po to suruošė įdomią meninę programą.

D. Banytė

Įdomiai praėjo Tarptautinės moters dienos minėjimas Girsteikių pradinėje mokykloje. Apie šią įžymią šventę nemaža kalbėjo susirinkusioms moksleivėms motinoms mokytoja P. Savickienė. O kiek buvo džiaugsmo, kai moksleiviai savo mokytoją ir mamytes apdovanojo savo darbo dovanėlėmis! Taip pat moksleiviai atliko keletą šokių, padeklamavo eilėraščių, padainavo kelias daineles, pasirodė ir su inscenizacija.

A. Varna

Kovo 8-ąją Subačiaus vidurinės mokyklos moksleiviai išklaušė įžymiajai datai skirtą pranešimą, kurį padarė mokytoja N. Leščinskienė. Po to abiturientai Stankevičiūtė ir Šileika pasveikino mokyklos mokytojų kolektyvą, įteikdami jų pačių išaugintą gražią kambarinę gėlę.

R. Rimantas

Linkamai praėjo kovo 8-oji Skodinių septynmetėje mokykloje. Susirinkus mamytėms, spalukai padeklamavo daug eilėraščių, o pionieriai inscenizavo pasakėčių „Lapė ir vilkas“. Žinoma, mamytės gavo ir dovanėles.

A. Jonušys

Nemaža žmonių dalyvavo Šimonių kultūros namuose, minint Tarptautinę moters dieną. Tikrai turiningą pranešimą padarė mokytoja J. Žilinskaitė. Nutilus plojimams, scenoje pasirodė vietos vidurinės mokyklos savi-veiklininkai. Jie parodė žiūrovams vieno veiksmo pjesę „Aktai ir faktai“. Taip pat buvo atlikta keletas liaudies šokių.

I. Lapelytė

Redaktorius S. Zauka

Kupiškio rajokoopsajunga ant-rame šių metų ketvirtį pradės pardavinėti standartinius namus. Dėl smulkesnių informacijų kreiptis į rajokoopsajungą darbo valandomis.

Kupiškio rajokoopsajunga

Š. m. kovo 20 d. 13 val. rajono vykdomojo komiteto posėdžių salėje sodininkystės draugijos skyrius organizuoja paskaitą „Vaismedžių genėjimas“. Lektorius — Vytėnų sodininkystės daržininkystės bandymų stoties vyr. mokslinis bendradarbis A. Armolaitis.

Kupiškio rajono statybos-remonto kontora skubiai reikalingi sekančių specialybių darbininkai: mūrininkai, tinkuotojai, dailidės. Taip pat priimami šioms specialybėms mokiniai ir pagalbiniai darbininkai.

Kreiptis darbo valandomis į statybos-remonto kontorą: Kupiškis, Gedimino g-vė Nr. 39.

Administracija

Kupiškio prekybos-tiekimo kontoros darbuotojai reiškia gilią užuojautą Kovienei Bronei, jos mylimam tėveliui mirus.